

Dr hab. Andrzej Bisztyga, prof. UZ

Zielona Góra, 5 czerwca 2020r.

Katedra Prawa Konstytucyjnego, Europejskiego

i Międzynarodowego Publicznego

Instytut Nauk Prawnych

Uniwersytet Zielonogórski

Ocena osiągnięć naukowo - badawczych

Pana dr Krzysztofa Urbaniaka

oraz recenzja jego rozprawy habilitacyjnej

pt. „Reformy systemu wyborczego do brytyjskiej Izby Gmin w XXI wieku.

Ciągłość i zmiana w prawie wyborczym i praktyce ustrojowej”,

Poznań 2019

W odpowiedzi na pismo Pana prof. dr hab. Leszka Leszczyńskiego - Dyrektora Instytutu Nauk Prawnych Uniwersytetu Marii Curie - Skłodowskiej w Lublinie z dnia 24.02.br i w związku z decyzją Centralnej Komisji do spraw Stopni i Tytułów o powołaniu mnie w skład komisji habilitacyjnej w charakterze recenzenta w przewodzie habilitacyjnym Pana dr Krzysztofa Urbaniaka, załączam sporządzoną przeze mnie ocenę jego naukowo - badawczych osiągnięć oraz recenzję jego rozprawy habilitacyjnej.

Kryteriów oceny dostarcza artykuł 16 ustawy z dnia 14 marca 2003r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2003r., Nr 65, poz. 595, Dz.U. z 2005r., Nr 164, poz. 1365, Dz.U. z 2011r., Nr 84, poz. 455, Dz.U. z 2014r., poz. 1198), jak również rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. Nr 196, poz. 1165).

1. Sylwetka naukowa i zawodowa

Habilitant jest „podwójnym magistrem”. W 2004 roku na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu uzyskał tytuł magistra prawa (promotor prof. dr hab. Artur Nowak - Far) i krótko po tym fakcie został magistrem nauk politycznych na Wydziale Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu Warszawskiego (promotor prof. dr hab. Stanisław Gebethner). To politologiczno - prawnicze przygotowanie już na początkowym etapie procesu kształcenia dr Krzysztofa Urbaniaka zaowocowało znakomitym przygotowaniem dla jego dalszych studiów nad prawem konstytucyjnym. Profesor Andrzej Mycielski określał prawo konstytucyjne właśnie mianem prawa politycznego¹. Nie dlatego, by jego treści miały ulegać polityzacji, ale dlatego, że ta dyscyplina prawa rzeczywiście reguluje instytucje i procedury przynależne światu polityki. Habilitant posiada umiejętność rozróżnienia między konstytucyjną prawdą a fałszem i manipulacją. Zagrożenie tymi negatywnymi zjawiskami ujawnia się w momentach prób wprzęgnięcia instytucji państwa w realizację politycznych, bardziej partykularnych i partyjnych niż ogólnopaństwowych celów. Ponadto, znany mi osobiście Habilitant jest w moim przekonaniu obdarzony konstytucyjną intuicją, wspomagającą formułowanie przez niego trafnych, badawczych ocen.

Ten politologiczno - prawniczy mariaż naukowych zainteresowań i badań doznał kontynuacji w postaci rozprawy doktorskiej poświęconej elementom brytyjskiego systemu politycznego i systemu konstytucyjnego a konkretnie instytucjom gabinetu i premiera (promotor prof. dr hab. Stanisław Gebethner). Dr Krzysztof Urbaniak jest doktorem nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce, natomiast ubiega się o stopień doktora habilitowanego w zakresie nauk prawnych. Od dziesięciu lat jest on pracownikiem Zakładu

¹ A.Mycielski, *Polskie prawo polityczne (Konstytucja z 17.III.1921r.)*, Wydawnictwo „Przełom”, Kraków 1947.

Systemów Politycznych Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Habilitant jest także radcą prawnym i stara się praktycznie wykorzystywać swe akademickie i naukowe doświadczenie, popularyzując ustalenia nauki w środowisku poznańskich radców prawnych. Doniosłym a zarazem integrującym środowiska naukowe i radcowskie narzędziem popularyzacji tej wiedzy są inicjowane i organizowane przez Habilitanta naukowe konferencje. Dotychczas odbyło się dziewięć takich konferencji (załącznik nr 8 wniosku), w dwóch z nich zaznaczyłem swój udział². W ramach samorządu radców prawnych pełni funkcję Pełnomocnika Dziekana do spraw Doskonalenia Zawodowego, Publikacji i Nauki. Organizując fora wymiany myśli prawników - akademików oraz praktyków, nawiązał aktywną współpracę z licznymi, wyspecjalizowanymi, prawniczymi podmiotami, w tym między innymi z Państwową Komisją Wyborczą, Instytutem Nauk Prawnych PAN, Naczelną Radą Adwokacką, Komisją Praw Człowieka Krajowej Rady Radców Prawnych, Urzędem Marszałkowskim Województwa Wielkopolskiego i innymi.

Dr Krzysztof Urbaniak pełni także funkcję członka Komitetu Organizacyjnego Seminarium Badaczy Prawa Konstytucyjnego, które dotychczas zorganizowało dziewiętnaście konferencji. Ponadto, w charakterze przewodniczącego komitetu organizacyjnego tudzież koordynatora uczestniczył on w organizacji czternastu konferencji o charakterze naukowym lub naukowo - szkoleniowym. Zasadniczo były to konferencje o wymiarze ogólnopolskim. Ta organizacyjna w sferze nauki prawa aktywność Habilitanta czyni go rozpoznawalnym w środowisku polskich konstytucjonalistów animatorem i organizatorem naukowych przedsięwzięć. Dodajmy, że to naprawdę bardzo ważne, by kandydat do stopnia doktora habilitowanego nauk prawnych obok dokonań *stricte* naukowych, legitymował się także chwalebnymi świadectwami organizacyjnego zaangażowania na rzecz popularyzacji i rozwoju nauki oraz

² Andrzej Bisztyga, Bogusław Przywora, *Prawa socjalne i ich ochrona w świetle Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej*, [w:] A. Hauser, M. Urbaniak (red.): *Ochrona praw człowieka. Zagadnienia praktyczne*, Okręgowa Izba Radców Prawnych w Poznaniu, Poznań 2019.

integracji prawniczego środowiska naukowego z praktykami prawa. Ta działalność dra Krzysztofa Urbaniaka z jednej strony dowodzi jego właściwej, akademickiej formacji a z drugiej strony przyczynia się do upowszechnienia zjawiska dokonywania ocen bieżących wydarzeń w należytych, konstytucyjnych kategoriach.

Co się tyczy sfery dydaktycznej, to stanowi ona odzwierciedlenie politologiczno - ustrojowych doświadczeń Habilitanta, który prowadzi zajęcia z przedmiotów z zakresu politologii, prawa ustrojowego, prawa administracyjnego oraz prawa samorządu terytorialnego. Prowadzi seminaria licencjackie i wypromował około dwudziestu licencjatów.

Ponadto, jest on członkiem trzech towarzystw naukowych, a to Polskiego Towarzystwa Prawa Konstytucyjnego, Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych oraz Polskiego Towarzystwa Legislacji.

Udziela się także aktywnie w życiu społecznym i publicznym lokalnej społeczności. Przykładowo, pełni funkcję członka Rady Wielkopolskiego Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia a w latach 2012-16 był Przewodniczącym tej Rady.

Z ogólnie pozytywną i predestynującą do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego nauk prawnych charakterystyką naukowo - zawodowej sylwetki dr Urbaniaka koresponduje relatywnie rzetelne i staranne przygotowane materiałów przesłanych do oceny członkom komisji habilitacyjnej.

2.Ocena osiągnięć naukowo - badawczych

Obok oceny rozprawy stanowiącej kluczowe osiągnięcie naukowe w rozumieniu artykułu 16 ustęp 1 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule zakresie sztuki, szczególnie istotnym kryterium oceny osiągnięć naukowo - badawczych jest ocena dorobku

naukowego, to jest ocena publikacji Habilitanta. Natomiast ocena wspomnianego osiągnięcia stanowi przedmiot odrębnego, kolejnego punktu recenzji.

Dorobek ten należy uznać za znaczący i - zważywszy na jego ilość i naukową jakość - uzasadniający ubieganie się o stopień doktora habilitowanego nauk prawnych. Na dorobek ten w okresie między obroną doktoratu a złożeniem w/w wniosku składa się redakcja sześciu monografii i dwóch numerów wiodącego naukowego periodyku z zakresu prawa konstytucyjnego - „Przeglądu Prawa Konstytucyjnego”, dwunastu artykułów naukowych, dwudziestu ośmiu rozdziałów w pracach zbiorowych, trzech recenzji oraz pięciu publikacji o innym charakterze. Można wskazać na trzy wiodące nurty w ramach publikacyjnego dorobku Habilitanta, a to: prawo samorządu terytorialnego, prawo wyborcze oraz zagadnienia ustrojowe Zjednoczonego Królestwa. Czasem nurty te przenikają się, czego dowodzi chociażby przedmiot rozprawy habilitacyjnej. Tematyczny zakres naukowych prac dr Krzysztofa Urbaniaka nie zamyka się jednak w powyższych ramach. Przykładowo, w swych pracach podnosi on zagadnienia dotyczące Trybunału Konstytucyjnego i skargi konstytucyjnej, kultury prawnej i politycznej, nowelizacji Konstytucji RP czy urzędu sędziego Sądu Najwyższego Stanów Zjednoczonych. Jest to zatem dorobek tematycznie zróżnicowany, co poczytuję za jego walor, dr Krzysztof Urbaniak z pewnością nie popadł w pułapkę monotematyczności. Zasadniczo Habilitant publikuje - co zrozumiałe - w języku polskim, ale nie brakuje publikacji w języku angielskim. Zasadniczo Habilitant nie publikował zagranicą.

Dr K.Urbaniak jest członkiem Kolegium Redakcyjnego „Przegląd Prawa Konstytucyjnego” oraz sekretarzem Redakcji kwartalnika „Radca Prawny. Zeszyty Naukowe”.

Kolejnym kryterium oceny naukowo - badawczych dokonań Habilitanta jest jego aktywność konferencyjna, przy czym w pierwszej kolejności chodzi o udział czynny a w mniejszym stopniu o udział bierny. Habilitant wykazał swój aktywny udział w sześćdziesięciu sześciu

konferencjach naukowych. To stosunkowo dużo zważywszy na jego przynależność do niestarego, ale także już nie bardzo młodego pokolenia polskich konstytucjonalistów. Tematyka konferencyjnych wystąpień dr Krzysztofa Urbaniaka zasadniczo pokrywa się z tematyką jego publikacji. Szereg z tych publikacji stanowi pokłosie uczestnictwa Habilitanta w naukowych konferencjach. Zatem uwaga o tematycznym zróżnicowaniu publikacji Habilitanta dotyczy również jego konferencyjnej aktywności. Przykładowo, można wskazać na jego referat dotyczący pozycji ustrojowej Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

Habilitant najczęściej uczestniczył w konferencjach ogólnopolskich, organizowanych przez polskie ośrodki akademickie i instytucje. W wykazie nie zawsze zostały ujawnione dane organizatora konferencji (np. poz. 65 załącznika nr 9). Zdarzyło się także - co nie jest zjawiskiem częstym - że Habilitant przedstawił dwa referaty na jednej konferencji (por. poz. 20 i 21 załącznika nr 9). Udział w konferencjach naukowych organizowanych zagranicą ogranicza się do dwóch konferencji, a to konferencji zorganizowanych na Ukrainie. Naszych badań naukowych nie prowadzimy w politycznej i europejskiej próżni, stąd ukraiński kierunek naukowej kooperacji należy uznać za wysoce pożądany. Niemniej konferencyjna aktywność Habilitanta mogłaby zostać bardziej umiędzynarodowiona i zapewne już jako doktor habilitowany nauk prawnych zwróci on na to należyłą uwagę. Dodajmy, że wzrost umiędzynarodowienia naszej naukowej aktywności stanowi jeden z priorytetów reformy szkolnictwa wyższego.

Zamieszczenie w spisie publikacji naukowych oraz w wykazie referatów wygłoszonych na konferencjach naukowych publikacji wydanych oraz referatów wygłoszonych przed obroną rozprawy doktorskiej w 2010 roku należy uznać za zbędne. Tym bardziej, że dorobek publikacyjny oraz konferencyjny w okresie między obroną doktoratu a złożeniem wniosku habilitacyjnego należy uznać za wystarczający.

W moim przekonaniu do osiągnięć naukowo - badawczych należy zaliczyć także działalność ekspercką. Sporządzenie prawnej opinii lub ekspertyzy wymaga nie tylko posiadania wiedzy z danego zakresu, ale niejednokrotnie wymaga poważnego wysiłku badawczego. Tak więc sporządzenie prawnej opinii lub ekspertyzy często nie jest jedynie sprawą należytego warsztatu, ale i intelektualnej kreacji. Stanowisko to uzasadniam własnym doświadczeniem. Stąd należy z satysfakcją odnotować istotne dokonania Habilitanta na tym polu. Jest on między innymi autorem ekspertyz z zakresu prawa wyborczego oraz prawa samorządu terytorialnego sporządzanych dla Biura Studiów i Analiz Sejmu RP, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji. Pełniąc funkcję doradcy Podsekretarza Stanu w MSWiA uczestniczył on między innymi w przygotowaniu drugiego etapu reformy samorządowej w naszym kraju oraz w przygotowaniu wstępnego projektu samorządowej ordynacji wyborczej.

3. Recenzja rozprawy habilitacyjnej

Na podkreślenie zasługuje fakt podjęcia jako przedmiotu habilitacyjnej rozprawy zagadnień z zakresu konstytucjonalizmu brytyjskiego. Po włączeniu się przez Rzeczpospolitą Polską w nurt europejskiej integracji a zwłaszcza po przystąpieniu przez nią do Unii Europejskiej, siłą rzeczy środek ciężkości badań i dociekań polskich prawników – akademików -w tym konstytucjonalistów - przesunął się w tym właśnie kierunku. Ubocznym skutkiem tego zjawiska stał się zauważalny spadek zainteresowania naszej doktryny prawem konstytucyjnym państw obcych, w tym prawem konstytucyjnym państw członkowskich Unii Europejskiej. Dotyczy to także Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, w konsekwencji środowisko polskich konstytucjonalistów - brytanistów jest środowiskiem stosunkowo nielicznym. Podejmowanie ustrojowych zagadnień Zjednoczonego Królestwa, zwłaszcza w

obszernej formie naukowej monografii nie jest zadaniem łatwym między innymi z powodu daleko posuniętych odmienności systemu rządów Królestwa w porównaniu z systemami rządów państw Europy kontynentalnej.

Brytyjski system prawa posiada ugruntowaną opinię samodzielnego i oryginalnego³. Nie bez powodu system ten bywa porównywany do rafy koralowej, która przez wieki rozwijała się wszcz i w górę poprzez nieustanne narastanie. Narastające segmenty brytyjskiego systemu prawa rozwijały się tam, gdzie napotykały korzystne warunki. Natomiast tam, gdzie nie odnajdywały sprzyjających warunków - obumierały. Kształt tego systemu trudno byłoby określić jako regularny czy uporządkowany. Angielskie prawo kształtowało się stosownie do bieżących, życiowych potrzeb i nigdy nie powstawało na wyrost, nie krystalizowało się w przejrzysty sposób wokół z góry założonych, teoretycznych osi⁴. Jego korzenie mają charakter empiryczny a jego rozwój był rozciągnięty w czasie i miał charakter ewolucyjny. System ten bywa także porównywany do angielskiego parku, w którym brak geometrycznej harmonii, ponieważ pielęgnuje się w nim to, co wyrosło naturalnie a więc bywa splatane i przerośnięte tworam i różnych epok⁵. W konsekwencji system ten obfituje w różnego rodzaju rozwidlenia, rozgałęzienia, zastrzeżenia, warunki i wyjątki. Spostrzeżenia te dotyczą również tego segmentu brytyjskiego systemu prawa, jakim jest system wyborczy. W ten nieco literacki i obrazowy opis wpisuje się wiodąca teza rozprawy, że także w brytyjskim systemie wyborczym do Izby Gmin z jednej strony ma miejsce poszanowanie dla tradycji i ukształtowanych przez wieki zasad a drugiej strony czyni się zadość zmieniającym się wymogom życia politycznego i społecznego. Habilitant ma świadomość utrudnień operowania w tak specyficznym, prawnym otoczeniu, ale najwyraźniej odpowiadają mu tego rodzaju wyzwania, jako że przedmiot wyżej wspomnianej rozprawy doktorskiej także poświęcony był jednemu z zagadnień konstytucjonalizmu brytyjskiego. Z jednej strony za chwalebną uznać należy

³ Z.Balicki, *Parlamentaryzm. Zarys socjologiczny*, Tom I, Lwów-Warszawa 1900, s.97.

⁴ M.Szerer, *Sądownictwo angielskie*, Warszawa 1959, s.3.

⁵ M.Szerer, *Naród w Parlamencie. Prawo i obyczaje polityczne Anglii*, Londyn 1941, s.2.

konsekwencję w zgłębianiu tajników brytyjskiego prawa konstytucyjnego, z drugiej strony kolejna po habilitacji awansowa praca Habilitanta mogłaby zostać poświęcona innej tematyce. Wszak i w nauce co pewien czas wskazany jest płodozmian.

Zapewne politologiczno - prawniczy podkład w wykształceniu Habilitanta nie był bez znaczenia dla wyboru przedmiotu rozprawy habilitacji oraz dla redakcji jej tematu. Jądro tego przedmiotu rzeczywiście jest sytuowane w obszarze brytyjskiego prawa konstytucyjnego, ale uwzględnia także - bo w przypadku problematyki wyborczej nie może być inaczej - liczne odniesienia o charakterze politologicznym. *Nota bene* ten politologiczny *impact* ujawnia się w narracji i sposobie prezentacji składowych zagadnień pracy. Typowe i nieodzowne dla omówień ustrojowych instytucji Zjednoczonego Królestwa jest przedstawienie historycznego tła zagadnienia i w recenzowanej rozprawie ono zostało zakreślone. Cechą brytyjskiego systemu rządów jest zasadniczo kształtowanie się jego instytucji w kontynuującym a niespiesznym procesie ewolucji a nie w drodze gwałtownych przemian o charakterze rewolucyjnym. Tak więc ewolucyjny rozwój brytyjskiej kultury prawnej i brytyjskiego systemu prawnego zasadniczo nie jest zakłócany gwałtownymi zmianami społeczno - politycznymi. W tym kontekście przyszło Habilitantowi badać przemiany systemu wyborczego o historii i charakterze znacząco odmiennych od naszego, polskiego. To wszystko nie ułatwiało mu pracy, tym bardziej należy z naciskiem skonstatować, że uniósł on ciężar zadania, które przed sobą postawił.

Przedmiot rozprawy habilitacyjnej, podobnie jak przedmiot rozprawy doktorskiej, został posadowiony w ramach prawa konstytucyjnego Zjednoczonego Królestwa. Należy zatem mówić o kontynuacji naukowego zainteresowania Habilitanta konstytucjonalizmem tego państwa. Kontynuacji w dobrym tego słowa znaczeniu, bowiem obie rozprawy dotyczyły odrębnych względem siebie zagadnień.

Recenzowana rozprawa jest pierwszym na gruncie rodzimej nauki prawa konstytucyjnego, kompleksowym opracowaniem poświęconym

problematyce bieżących reform brytyjskiego prawa wyborczego do Izby Gmin. Składa się ono z sześciu rozdziałów spiętych klamrą wstępu i zakończenia. Pierwszy rozdział pracy ma charakter wprowadzający, pozostałe pięć rozdziałów ma charakter problemowy i kolejno traktują one o pięciu reformach systemu wyborczego do Izby Gmin, a to o reformach dotyczących zasady większości względnej, instytucji kadencji i pełnomocnictw Izby Gmin, okręgów wyborczych, głosowania korespondencyjnego oraz instytucji *recall election*.

Rozdział pierwszy ma charakter deskryptywny a jego znaczna część dotyczy wyborów regulacji wyborczych do Izby Gmin sprzed XXI wieku, co narusza określony w tytule książki czasowy limes. Jest to jednak zabieg uzasadniony i w zasadzie konieczny ze względu na ewolucyjny charakter i niejako genetycznie zakodowany „historyzm” brytyjskiego systemu prawa. Co do przedstawionych w kolejnych rozdziałach reform, to akceptacja społeczna a co za tym idzie wejście w życie, już stały się udziałem dwóch z nich, a to upowszechnienia głosowania korespondencyjnego oraz procedury odwołania posła. Głosowanie nieosobiste w wyborach do Izby Gmin w założeniu miało służyć zwiększeniu frekwencji wyborczej i obecnie około dwudziestu procent wyborców głosuje w tych wyborach korespondencyjnie. Wydaje się jednak, że wymóg tajności głosowania korespondencyjnego nie jest realizowany w takim zakresie, jak ma to miejsce w przypadku głosowania osobistego. W konsekwencji wprowadzenia instytucji *recall election* mandatowi członka Izby Gmin zostały nadane ograniczone cechy imperatywne, przy czym co do istoty zachowany został przymiot wolności tego mandatu. Reforma okręgów wyborczych uwzględniająca postulat respektowania równości materialnej oczekuje na wejście w życie. Co się tyczy reformy ustanawiającej sztywną kadencję oraz zmianę pełnomocnictw Izby Gmin, to uznano, że stanowi ona źródło potencjalnych kryzysów ustrojowych, stąd odnotowuje się zapowiedzi wycofania się z tej reformy. Ponadto, w drodze głosowania referendalnego odrzucono proponowane zasady ustalania wyników parlamentarnych. System wyborczy do Izby Gmin nie jest zatem niezmienny, on jest permanentnie

dyskutowany, ewoluuje, zawsze są to jednak reformy częściowe, nie kompleksowe oraz implikowane potrzebą optymalizacji tego systemu. Zmiany te postępują w myśl zasady „lepsze jest wrogiem dobrego”, przy czym praktyczne rozczarowanie skutkami reformy skutkuje decyzją o wycofaniu się z niej. W brytyjską kulturę prawną jest zatem wkomponowany *consens* co do wycofania się ze społecznie błędnych rozstrzygnięć.

Baza źródłowa rozprawy jest bazą obszerną i należycie wyprofilowaną. Cechuje ją zróżnicowany charakter źródeł. Składają się na nią akty normatywne (w bibliografii podano „akty prawne”), dokumenty, raporty i analizy, monografie i artykuły oraz źródła internetowe. Pracy nie zakotwiczone w orzecznictwie sądowym, gdyż zasadniczo dotyczy ona działań o charakterze prawodawczym. Dominuje literatura anglojęzyczna i dopełniając wykorzystano polską literaturę przedmiotu. Pomimo, że zasadniczo Autorowi przyszło oprzeć się na obcojęzycznym materiale badawczym, rzecz napisana jest przejrzystym językiem. Książka została wydana starannie.

Należy założyć, że podejmując problematykę z zakresu brytyjskiego prawa konstytucyjnego a zwłaszcza prawa wyborczego, Autor w wystarczającym stopniu włada językiem angielskim, w tym nieobce są mu tajniki angielskiego języka prawniczego. A to bardzo znacząca i ważna kompetencja. W autoreferacie nie znalazłem informacji o wizycie lub stażu w którymś z brytyjskich ośrodków akademickich, których odbycie stanowiłoby czynnik wzmacniający proces badań nad habilitacyjną rozprawą. Ponieważ Habilitant deklaruje w autoreferacie między innymi kontynuację badań nad ustrojem Zjednoczonego Królestwa, w tym badań nad specyfiką brytyjskiej konstytucji, należy domniemywać, że nawiązanie bliższych kontaktów z brytyjskimi konstytucjonalistami leży w jego naukowych planach.

4.Konkluzja

Konkludując, dr Krzysztof Urbaniak jest prawnikiem rozwijającym swą zawodową aktywność na wielu polach, łącząc aktywność naukową z aktywnością praktykującego prawnika. Ten dualizm aktywności z jednej strony wymaga wzmożonego wysiłku a z drugiej strony stwarza zagrożenie deficytem rzetelności w realizacji każdej z tych aktywności. Tym przyjemniej jest stwierdzić, że Habilitant umiejętnie aktywności te łączy, a jego organizacyjna aktywność w ramach struktur samorządu radców prawnych podporządkowana została promocji oddziaływania ustaleń nauki prawa konstytucyjnego na praktykę prawa.

Ponadto, w moim przekonaniu dr Krzysztof Urbaniak może być liczony w poczet nieformalnego grona polskich konstytucjonalistów - brytanistów. Znajduje to uzasadnienie w profilu jego naukowego dorobku, w ramach którego prace z zakresu konstytucyjnego systemu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej stanowią wiodący motyw i rdzeń tego dorobku.

Ergo, stwierdzam, że złożony przez Habilitanta wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego jest wnioskiem uzasadnionym i znajdującym pokrycie w znaczącym dorobku naukowym i istotnej, naukowej aktywności Habilitanta. Jego wkład - w postaci przedłożonych do oceny przedhabilitacyjnego dorobku naukowego oraz rozprawy habilitacyjnej - w rozwój dyscypliny naukowej w rozumieniu artykułu 16 ustęp 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, w brzmieniu ustalonym w drodze nowelizacji, należy uznać za **znaczący i istotny**. Należy również docenić osiągnięcia Habilitanta w obszarze organizacyjnym, dydaktycznym oraz jego działalność na rzecz popularyzacji wiedzy o prawie konstytucyjnym w społeczeństwie, w tym w środowisku radców prawnych. **Wnoszę zatem o dopuszczenie dr Krzysztofa Urbaniaka do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.** Ponadto,

zważywszy na wysoki merytoryczny poziom rozprawy habilitacyjnej oraz jej znaczące walory poznawcze, **wnoszę o jej wyróżnienie.**

KIEROWNIK
Katedry Prawa Konstytucyjnego, Europejskiego
i Międzynarodowego Publicznego
Dr hab. dr h.c. Andrzej Bisztyga, prof. UZ